

## Diplomová práce Jana Mengra – posudek školitele

Diplomová práce Jana Mengra se zabývá náhradními stanovišti struskopopílkových odkališť a jejich potenciální rolí coby ekologických pastí pro mizející biodiverzitu psamofilního hmyzu. Konkrétněji se zaměřuje na koncentrace vybraných těžkých kovů v tkáních žahadlových blanokřídlých nasbíraných na dvou složitých popílků a dvou zbytcích přilehlých písečných dun.

Téma i metodologie byly zcela novými jak pro diplomanta, tak pro školitele, na práci však spolupracovalo několik externistů, pro něž jde často o metodologickou rutinu. Díky potenciálnímu přesahu výsledků do několika oborů a spolupráci s poměrně širokou skupinou specialistů měl student možnost vybrat si „svůj obor“ a náležitě se v něm rozvinout. Mohl proniknout kupříkladu do diverzity a ekologie studované skupiny hmyzu, do ekotoxikologie či ekofyziologie, nebo do biologie ochrany přírody a ekologie obnovy narušených stanovišť. Po přečtení poměrně povrchního a plytkého úvodu i velmi stručné diskuze je však zřejmé, že se diplomant zřejmě s žádným z těchto témat nikterak do hloubky neseznámil.

Za největší problém práce považuji právě její takřka nulové zasazení do kontextu. V práci není vysvětleno, čím by vůbec mohla být zajímavá, kupříkladu pro její cíle zcela zásadní pojem „ekologická past“ není v textu zmíněn ani jednou. Cíle tak bohužel nejsou podepřeny dostatečným teoretickým základem a téměř celá rešerše je velmi povrchní bez vzájemného propojení jednotlivých dílčích témat a citovaných studií. Ještě hůře bohužel působí diskuze, ve které na pouhých dvou a půl stranách (z nichž téměř jedna strana znovu shrnuje výsledky) autor téměř nediskutuje ani zjištěné (a podle mého názoru originální, zajímavé a v budoucnu jistě využité pro vznik kvalitní publikace) výsledky, ani se nezamýšlí nad četnými dalšími otázkami, které výsledky přinášejí. Když už se student dostatečně nezabývá ekofyziologií akumulace, toxikologie a vylučování jednotlivých studovaných prvků, ani specifickou biologií studované skupiny, určitě by se měl zamyslet přinejmenším nad interpretací výsledků z hlediska ochrannářského potenciálu studovaných kontroverzních stanovišť. To však postrádám. Samotný Závěr práce místo shrnutí nejdůležitějších výsledků opakuje obecné proklamace z úvodu a navrhuje další směry výzkumu, které však nejsou založeny na odpovídající diskuzi. Pravdou je, že jde o mezioborovou pilotní studii, která navíc přináší spíše další otázky než jasné odpovědi a interpretace výsledků jistě není triviální. Zejména však proto, že nezanedbatelná část metodiky byla zpracována spolupracovníky, měl mít student dostatek času a příležitostí se s dílčími tématy důkladně seznámit a o interpretaci svých výsledků dostatečně přemýšlet. Zde je nutné podotknout, že vliv školitele na text byl bohužel minimální, první ucelenou verzi (včetně vůbec první verze diskuze) jsem dostal pouhý den před odevzdáním práce. S plánováním psaní práce souvisí i nemalé množství překlepů, gramatických a stylistických nedostatků i formálních chyb, ale to již zmiňuje i posudek oponenta.

I přes kritický tón posudku konstatuji, že práce prezentuje originální a zajímavé výsledky a splňuje podmínky pro získání magisterského titulu. Navrhuji ji tedy k obhajobě. Doufám, že se autor zamyslí nad významem svých výsledků pro ochrannářský význam struskopopílkových odkališť alespoň při obhajobě práce, jistě to bude vhodnější než podrobná prezentace metodiky.

V Praze, 24.5.2017



Robert Tropek